การจัดการเรียนการสอนแบบกลุ่มร่วมมือ TAI ร่วมกับทักษะปฏิบัติของแฮร์โรว์ที่มีต่อการพัฒนาทักษะปฏิบัติและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

LEARNING MANAGEMENT BY USING TAI COLLABORATIVE GROUP TEACHING TOGETHER WITH HARROW'S PRACTICAL SKILLS TOWARDS THE DEVELOPMENT OF PRACTICAL SKILLS AND ACADEMIC ACHIEVEMENT FOR SECONDARY 1 STUDENTS

[1]รวมพร ลั่นก้อง, [2]วิทวัฒน์ ขัตติยะมาน และ [3]กิตติธัช คงชะวัน

[1]Ruamporn Lunkong, [2]Wittawat Khattiyaman and [3]Kittithat Kongchawan

[1]มหาวิทยาลัยทักษิณ, ประเทศไทย

[1]Thaksin University, Thailand

[1]ruamporn37@gmail.com

Received :December 6,2024; **Revised** :January 15, 2025; **Accepted** :January 29,2025

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1)ศึกษาทักษะปฏิบัติ เรื่อง รำวงมาตรฐาน โดยการจัดการเรียนการสอนแบบกลุ่มร่วมมือ TAI ร่วมกับทักษะปฏิบัติของแฮร์โรว์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง รำวงมาตรฐาน โดยการจัดการเรียนการสอนแบบกลุ่มร่วมมือ TAI ร่วมกับทักษะปฏิบัติของแฮร์โรว์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนเรียนและหลังเรียน และ 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการจัดการเรียนการสอนแบบกลุ่มร่วมมือ TAI ร่วมกับทักษะปฏิบัติของแฮร์โรว์ ผลการวิจัยพบว่า 1) ทักษะปฏิบัติ เรื่อง รำวงมาตรฐาน โดยการจัดการเรียนการสอนแบบกลุ่มร่วมมือ TAI

---

[1] หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ

[2] ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ

[3] อาจารย์ ดร. หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ

ร่วมกับทักษะปฏิบัติของแฮร์โรว์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีค่าความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\overline{X}$ = 8.81, S.D.=0.00) ซึ่งมีทักษะปฏิบัติที่ดีขึ้นตามลำดับเพลง 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยการจัดการเรียนการสอนแบบกลุ่มร่วมมือ TAI ร่วมกับทักษะปฏิบัติของแฮร์โรว์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 คะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และ 3) ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนแบบกลุ่มร่วมมือ TAI ร่วมกับทักษะปฏิบัติของแฮร์โรว์อยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 4.61, S.D. = 0.49)

คำสำคัญ : การจัดการเรียนการสอนแบบกลุ่มร่วมมือ TAI; ทักษะปฏิบัติของแฮร์โรว์; รำวงมาตรฐาน; ทักษะปฏิบัติ; และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

Abstract

The purposes of this research were to; 1) to study the practical skills of standard Ramwong by organizing collaborative group teaching, TAI combined with Harrow's practical skills of Mathayomsuksa 1 students, 2) to compare the academic achievement about standard Ramwong by organizing cooperative group teaching, TAI combined with Harrow's practical skills of Mathayomsuksa 1 students before and after school, and 3) to study the satisfaction of Mathayomsuksa 1 students with organizing collaborative group teaching, TAI combined with Harrow's practical skills. The results of the research found that 1) practical skills about standard Ramwong by organizing collaborative group teaching, TAI combined with Harrow's practical skills of Mathayomsuksa 1 students had the appropriateness value at the highest level ($\overline{X}$ = 8.81, S.D.=0.00) with better practice skills in following song sequences. 2) Academic achievement by organizing cooperative group teaching, TAI combined with Harrow's practical skills for Mathayomsuksa 1 students, had scores after studying significantly higher than before studying at the .05 level and 3) satisfaction of Mathayomsuksa 1 students with collaborative group teaching TAI combined with Harrow's practical skills was at a high level ($\overline{X}$ = 4.61, S.D. = 0.49).

Keywords : learning management using collaborative group teaching TAI; practical skill of Harrow; standard Ramwong; practical skill and academic achievement

บทนำ

การศึกษาเป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาความรู้ ความคิด ความสามารถของประชาชน การศึกษามีความสำคัญอย่างมากในทุกๆระดับชั้น ทุกๆวิชา กระบวนการจัดการเรียนรู้จึงต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนพัฒนาตนเองตามธรรมชาติ และเต็มศักยภาพและเน้นทั้งด้านความรู้ คุณธรรม กระบวนการเรียนรู้และทักษะต่าง ๆ ให้เหมาะสมกับแต่ละระดับชั้นการศึกษา จากหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 มุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคน ซึ่งเป็นกำลังของชาติให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งด้านร่างกาย ความรู้ คุณธรรม มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและเป็นพลเมืองโลกยึดมั่นในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขมีความรู้และทักษะพื้นฐาน รวมทั้งเจตคติที่จำเป็นต่อการศึกษาการประกอบอาชีพและการศึกษาตลอดชีวิตโดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญบนพื้นฐานความเชื่อว่า ทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้เต็มศักยภาพ การจัดการเรียน การสอน แบ่งออกเป็นกลุ่มสาระการเรียนรู้ตามรายวิชาต่างๆ ซึ่งวิชาศิลปะ เป็นกลุ่มสาระ การเรียนรู้ที่มุ่งพัฒนาให้ผู้เรียนเกิดความรู้ความเข้าใจ มีทักษะวิธีการทางศิลปะ เกิดความซาบซึ้งในคุณค่าของศิลปะเปิดโอกาสให้ผู้เรียนแสดงออกอย่างอิสระในศิลปะแขนงต่างๆประกอบด้วยสาระสำคัญ 3 สาระ คือทัศนศิลป์ดนตรีและนาฏศิลป์ไทย (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

โรงเรียนหัวไทรบำรุงราษฎร์ ได้เปิดสอนระดับชั้นมัธยมศึกษาในวิชาศิลปะ เนื้อหาสาระนาฏศิลป์ โดยมีการสอน 2 คาบต่อสัปดาห์ ซึ่งมีหลักสูตรโรงเรียนหัวไทรบำรุงราษฎร์ พุทธศักราช 2561 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง2560) ที่จัดทำขึ้นสำหรับโรงเรียนหัวไทรบำรุงราษฎร์ ในรายวิชาศิลปะ เนื้อหานาฏศิลป์ไทย เพื่อให้ครูผู้สอนนำไปใช้เป็นกรอบและทิศทางในการจัดการเรียนการสอน

นาฏศิลป์ไทยเป็นศิลปะแห่งการละคร ฟ้อนรำ และดนตรี มีรูปแบบวิธีการสอนที่เน้นทักษะการปฏิบัติที่ต้องใช้อวัยวะทุกส่วนของร่างกายในการเคลื่อนไหวแสดงท่าทางต่างๆ นาฏศิลป์ถือเป็นสาขาในวิชาศิลปะที่มีเนื้อหาหลากหลายอย่าง ซึ่งรำวงมาตรฐานถือเป็นเนื้อหาหนึ่งที่ผู้เรียนทุกคนจะต้องเรียนและได้ปฏิบัติท่ารำมาในแต่ละช่วงระดับการศึกษา รำวงมาตรฐานจึงถือเป็นเนื้อหาที่สำคัญและเป็นท่ารำที่เป็นพื้นฐานให้กับผู้เรียนได้ศึกษา โดยรำวง ถือเป็นการละเล่นพื้นเมืองที่นิยมเล่นกันในช่วงสงครามโลกครั้งที่ 2 ซึ่งในระยะนั้น เรียกว่า รำโทน เพราะใช้เป็นเครื่องดนตรีประกอบการเล่น และมีท่ารำที่รำตามความสนุกสนานไม่มีแบบแผน ต่อมาใน พ.ศ. 2487 กรมศิลปากรได้นำมาปรับปรุงบทร้อง และท่ารำขึ้นเพื่อให้เป็นแบบฉบับตามหลักนาฏศิลป์ไทย จึงได้กลายเป็นรำวงมาตรฐานที่มีแบบแผนชัดเจน ทั้งบทเพลง ที่แต่งขึ้นใหม่ 10 บทเพลง ใน

10 บทเพลงจะมีท่ารำและเนื้อร้องเฉพาะแตกต่างกันออกไป เครื่องแต่งกายที่มีด้วยกันทั้งหมด 4 แบบ รำวงใช้เครื่องดนตรีประกอบการแสดงคือวงปี่พาทย์เครื่องห้าและยังมีลักษณะเด่น ของรำวง คือ รำเป็นวงกลม รำทวนเข็มนาฬิกา รำเป็นคู่ระหว่างผู้ชายและผู้หญิง ซึ่งผู้ชายจะอยู่เยื้องทางด้านหลังของผู้หญิง รำตามกันเป็นวงกลม (กาญจนา อินทรสุนานนท์ & รุจี ศรสมบัติ., 2558) ปัจจุบันรำวงมีเผยแพร่ให้เห็นบ่อยๆทั้งในการแสดงโชว์การแข่งขัน รวมถึงการบรรจุเข้าเป็นเนื้อหาที่ผู้เรียนทุกคนจะต้องเรียนในแต่ละระดับช่วงชั้น

จากการสังเกตในการเรียนการสอนนาฏศิลป์ไทยเรื่อง รำวงมาตรฐานของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนหัวไทรบำรุงราษฎร์ ผู้วิจัยเป็นครูผู้สอนพบว่า นักเรียนไม่สามารถปฏิบัติท่ารำรำวงมาตรฐานได้อย่างถูกต้อง ทำให้การต่อท่ารำและนาฏยศัพท์ที่นำมาใช้ประกอบเพลงไม่เหมาะสม ไม่สามารถพัฒนาผู้เรียนให้บรรลุตามจุดมุ่งหมายได้ ซึ่งสังเกตได้จากผลลัพธ์การทางเรียนของนักเรียนในระดับชั้นก่อนๆที่เรียนเรื่อง รำวงมาตรฐานผ่านไปแล้วยังมีผลลัพธ์ที่ไม่เป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงเป็นปัญหาที่ครูควรแก้ไข ศึกษาหาสาเหตุให้นักเรียนสามารถปฏิบัติท่ารำรำวงมาตรฐานได้อย่างถูกต้อง ซึ่งครูจะต้องเลือกและใช้วิธีการสอนที่เหมาะสมและควรมีการพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนให้มีรูปแบบการเรียนการสอนที่หลากหลาย น่าสนใจส่งเสริมให้ผู้เรียนได้แสดงออกได้รู้จักคิดและได้ฝึกปฏิบัติเรียนรู้ด้วยตนเอง

เนื่องจากวิชานาฏศิลป์เป็นวิชาที่ต้องฝึกปฏิบัติผู้วิจัยจึงได้เลือกวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่มีความน่าสนใจเป็นวิธีการที่เน้นการฝึกทักษะปฏิบัติ โดยนำการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ TAI ที่มีกระบวนการขั้นตอนให้ผู้เรียนเรียนรู้เป็นรายบุคคลก่อนแล้วเรียนรู้เข้ากลุ่มปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน มีการจัดอันดับความสามารถเพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ตามศักยภาพของตน ซึ่งการจัดการเรียนรู้แบบ TAI มีข้อดี คือ 1.ช่วยส่งเสริมให้เกิดความช่วยเหลือในกลุ่มของผู้เรียน และกระตุ้นให้ผู้เรียนได้เรียนตามความสามารถของตนเอง 2.ช่วยส่งเสริมความสามารถและสนองตอบความแตกต่างระหว่างบุคคลได้ เด็กที่เรียนช้ามีเวลาฝึกฝนมากขึ้น เด็กที่เรียนเร็วมีโอกาสช่วยเหลือเพื่อนที่อ่อนในกลุ่ม 3.ช่วยให้เกิดการยอมรับซึ่งกันและกันภายในกลุ่มเด็กอ่อนได้รับการยอมรับและเห็นคุณค่าของเด็กเก่ง 4.ช่วยแบ่งเบาภาระของครูได้บางส่วนครูจะได้มีเวลาดูแลเด็กได้มากขึ้นและทั่วถึง 5.ช่วยปลูกฝังนิสัยที่ดีในการอยู่ร่วมกันในสังคมและมีความรับผิดชอบในการเรียนของตนเองมากขึ้น 6.ช่วยสร้างแรงจูงใจและความสนใจให้เกิดแก่ผู้เรียนอันเนื่องมาจากการเสริมแรง Slavin (อ้างใน ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์,2552 หน้า 205) และทั้งนี้ก็ได้นำแนวคิดการสอนทักษะปฏิบัติของแฮร์โรว์มาผสมผสานเข้าด้วยกัน เพราะแนวคิดของแฮร์โรว์เน้นการสอนทักษะปฏิบัติเป็นไปตามขั้นตอนจากซับซ้อนน้อยไปซับซ้อนมาก ทำให้การเรียนการสอนเกิดความเข้าใจที่ง่ายยิ่งขึ้น ซึ่งกระบวนการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของแฮร์โรว์มีทั้งหมด 5 ขั้น คือ 1.ขั้นการเลียนแบบ เป็นขั้น

ที่นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติตามครูผู้สอน ที่นักเรียนจะได้เรียนรู้ทักษะที่ถูกต้องผ่านการถ่ายทอดของครูผู้สอน 2.ขั้นการลงมือกระทำตามคำสั่ง นักเรียนจะได้ปฏิบัติทักษะตามคำสั่งของครูเพื่อทบทวนความรู้จากขั้นแรก 3.ขั้นการกระทำอย่างถูกต้องสมบูรณ์ เป็นขั้นที่นักเรียนจะได้ลงมือฝึกปฏิบัติด้วยตนเอง 4.ขั้นการแสดงออก นักเรียนจะได้แสดงออกในทักษะปฏิบัติที่ได้เรียนรู้ไปในขั้นก่อนหน้านี้ 5. ขั้นการกระทำอย่างเป็นธรรมชาติ เป็นขั้นที่นักเรียนสามารถนำความรู้ไปปฏิบัติได้อย่างคล่องแคล่ว ถูกต้องและเป็นธรรมชาติ (ทิศนา แขมมณี, 2545)

ดังนั้นจากสภาพปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชานาฏศิลป์ โรงเรียนหัวไทรบำรุงราษฎร์ อำเภอหัวไทร จังหวัดนครศรีธรรมราช ที่กล่าวมาข้างต้น ประกอบกับการศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยจึงมีความสนใจการพัฒนาทักษะปฏิบัติรำวงมาตรฐาน โดยการนำการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ TAI ร่วมกับแนวคิดการสอนทักษะปฏิบัติของแฮร์โรว์ มาใช้แก้ปัญหาสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาทักษะปฏิบัติ เรื่อง รำวงมาตรฐาน โดยการจัดการเรียนการสอนแบบกลุ่มร่วมมือ TAI ร่วมกับทักษะปฏิบัติของแฮร์โรว์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง รำวงมาตรฐาน โดยการจัดการเรียนการสอนแบบกลุ่มร่วมมือ TAI ร่วมกับทักษะปฏิบัติของแฮร์โรว์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนเรียนและหลังเรียน

3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการจัด การเรียนการสอนแบบกลุ่มร่วมมือ TAI ร่วมกับทักษะปฏิบัติของแฮร์โรว์

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนหัวไทรบำรุงราษฎร์ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 ทั้งหมด 9 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 310 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/3 โรงเรียนหัวไทรบำรุงราษฎร์ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 นักเรียน 41 คน

2. ขอบเขตด้านเนื้อหา

วิชาศิลปะ 2 (ศ21102) สาระนาฏศิลป์ หน่วยการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง รำวงมาตรฐาน ซึ่งใช้เพลง ในการวิจัย 10 เพลง ได้แก่ เพลงงามแสงเดือน เพลงชาวไทย เพลงรำมาซิมารำ เพลงคืนเดือนหงาย เพลงดวงจันทร์วันเพ็ญ เพลงดอกไม้ของชาติ เพลงหญิงไทยใจงาม เพลงดวงจันทร์ขวัญฟ้า เพลงยอดชายใจหาญ เพลงบูชานักรบ

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.1 แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ TAI ร่วมกับทักษะปฏิบัติตามรูปแบบของแฮร์โรว์ เพลง รำวงมาตรฐาน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 10 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง จำนวนเวลา 20 ชั่วโมง

3.2 แบบประเมินทักษะการปฏิบัติท่ารำ รำวงมาตรฐาน 10 เพลง

3.3 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรำวงมาตรฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ (นาฏศิลป์) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 30 ข้อ

3.4 แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ TAI ร่วมกับทักษะปฏิบัติของแฮร์โรว์เพลง รำวงมาตรฐาน จำนวน 10 ข้อ

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติพื้นฐาน คือ ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับลักษณะที่วัด (Item-ObjectiveCongruence Index) โดยใช้วิธีของโรวิเนลลี(Rovinelli) และแฮมเบิลตัน(R.K.Hambleton) หาค่าความยาก (p) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้สูตร (p) ค่าความเชื่อมั่น (reliability) โดยใช้สัมประสิทธิ์ของแอลฟา (alpha-coefficient) ของครอนบาค (Cronbach, 1970) ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้วยวิธีของคูเดอร์-ริชาร์ดสัน โดยใช้สูตร KR-20

ผลการวิจัย

1. จากการศึกษาทักษะปฏิบัติ เรื่อง รำวงมาตรฐาน โดยการจัดการเรียนการสอนแบบกลุ่มร่วมมือ TAI ร่วมกับทักษะปฏิบัติของแฮร์โรว์ที่มีต่อการพัฒนาทักษะปฏิบัติและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 พบว่า ในภาพรวมได้คะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 8.81 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.00 ซึ่งได้นำคะแนนมาจากการประเมินทักษะปฏิบัติในแต่ละเพลงมาหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยใช้แบบประเมินทักษะปฏิบัติที่สร้างขึ้นในการเก็บรวบรวมคะแนน

2. การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของการจัดการเรียนการสอนแบบกลุ่มร่วมมือ TAI ร่วมกับทักษะปฏิบัติของแฮร์โรว์ที่มีต่อการพัฒนาทักษะปฏิบัติและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 นักเรียนได้คะแนนการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนเฉลี่ยเท่ากับ 14.54 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.78 และได้คะแนนการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนเฉลี่ยเท่ากับ 24.90 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 3.22 จากคะแนนเต็ม 30 คะแนน โดยภาพรวมก่อนเรียนและหลังเรียนเฉลี่ยเท่ากับ 19.72 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.31 จากคะแนนเต็มทั้งหมด 60 คะแนน และมีค่า (t-test) ในภาพรวมเท่ากับ 15.96 จึงสรุปได้ว่า นักเรียนได้คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05

3. ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนการสอนแบบกลุ่มร่วมมือ TAI ร่วมกับทักษะปฏิบัติของแฮร์โรว์ที่มีต่อการพัฒนาทักษะปฏิบัติและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เมื่อมองโดยภาพรวมแล้วมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.61 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.49

อภิปรายผล

1. จากการศึกษาทักษะปฏิบัติ เรื่อง รำวงมาตรฐาน โดยการจัดการเรียนการสอนแบบกลุ่มร่วมมือ TAI ร่วมกับทักษะปฏิบัติของแฮร์โรว์ที่มีต่อการพัฒนาทักษะปฏิบัติและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัยพบว่า ทักษะการปฏิบัติท่ารำในภาพรวมได้คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 8.81 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.00 ซึ่งตรงกับวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ คือ นักเรียนมีพัฒนาการและคะแนนที่สูงขึ้นไล่ตามลำดับในแต่ละเพลง จากการใช้แบบประเมินทักษะปฏิบัติที่สร้างขึ้นในการเก็บรวบรวมคะแนนทั้งหมด 10 คะแนน มีเกณฑ์ด้วยกัน 3 ประเด็น คือ ความถูกต้องของท่ารำ มีคะแนนเต็มอยู่ที่ 4 คะแนน ความสวยงามของท่ารำ มีคะแนนเต็มอยู่ที่ 3 คะแนน และความคล่องแคล่วแม่นยำ มีคะแนนเต็มอยู่ที่ 3 คะแนน ซึ่งผลคะแนนในแต่ละเพลงมีพัฒนาการไล่ลำดับที่สูงขึ้นไปเรื่อยๆ จากเพลงแรกถึงเพลงสุดท้าย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้วิจัยนำกระบวนการทักษะปฏิบัติมาใช้ คือ เริ่มจากการจัดการเรียนรู้เนื้อหาและให้นักเรียนเลียนแบบจากการสาธิตของครูหรือสื่อที่ได้เรียน จากนั้นก็จะให้นักเรียนฝึกปฏิบัติรำกันภายในกลุ่ม โดยมีครูคอยชี้แนะ และเป็นที่ปรึกษาอยู่ข้างๆ แล้วให้นักเรียนออกมาแสดงรำวงมาตรฐานหน้าชั้นเรียนให้ครูและเพื่อนๆได้รับชม ในเรื่องของการทดสอบและการแบ่งกลุ่มนักเรียน ตรงนี้ช่วยให้นักเรียนได้เรียนรู้

ร่วมกัน และรู้ลำดับของตนเองในกลุ่มที่มีการเปลี่ยนแปลงไปทุกๆเพลง เมื่อนักเรียนได้เจอกลุ่มใหม่จะช่วยให้นักเรียนมีแรงจูงใจในการเรียนมากขึ้น ขั้นของการเลียนแบบถือเป็นขั้นที่สำคัญมาก เพราะช่วยให้นักเรียนได้เรียนรู้จากการสาธิตการปฏิบัติของครูผู้สอนโดยตรง เมื่อนักเรียนได้เลียนแบบแล้วก็จะนำไปสู่ขั้นของการกระทำตามคำสั่ง นักเรียนจะได้ฝึกปฏิบัติด้วยตนเองตามคำสั่งของครู เช่น ครูบอกให้นักเรียนปฏิบัติมือเข้ากับจังหวะเพลง นักเรียนจะได้ทดลองปฏิบัติในส่วนของมือในเพลงนั้นๆ ซึ่งหากนักเรียนปฏิบัติไม่ถูกต้อง ก็จะมีครูคอยชี้แนะแล้วให้ฝึกปฏิบัติอีกรอบ ทั้งนี้เมื่อนักเรียนมีการฝึกปฏิบัติท่ารำที่ถูกต้องแล้ว ก็จะมีการให้นักเรียนมาแสดงออก โดยการรำหน้าชั้นเรียน หรือจะเป็นทดสอบเก็บคะแนนทักษะปฏิบัติท่ารำ

2. จากการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของการจัดการเรียนการสอนแบบกลุ่มร่วมมือ TAI ร่วมกับทักษะปฏิบัติของแฮร์โรว์ เรื่อง รำวงมาตรฐาน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผู้วิจัยพบว่า นักเรียนได้คะแนนการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนเฉลี่ยเท่ากับ 14.54 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.78 และได้คะแนนการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนเฉลี่ยเท่ากับ 24.90 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 3.22 จากคะแนนเต็ม 30 คะแนนมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และจากผลการวิเคราะห์ข้อมูลการเปรียบเทียบ พบว่า นักเรียนได้คะแนนการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ภาพรวมก่อนเรียนและหลังเรียนเฉลี่ยเท่ากับ 19.72 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.31 จากคะแนนเต็มทั้งหมด 60 คะแนน และมีค่า (t-test) ในภาพรวมเท่ากับ 15.96 ซึ่งตรงกับวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ผู้วิจัยได้นำเครื่องมือแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องรำวงมาตรฐาน จำนวน 30 ข้อ เป็นข้อสอบแบบปรนัย 4 ตัวเลือก ซึ่งจะใช้ข้อสอบชุดเดียวกันระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนเพียงแต่นำข้อสอบมาสลับข้อกัน โดยใช้เวลา 20 นาที ในการทำข้อสอบ และในแต่ละเพลง ผู้วิจัยได้มีการทดสอบย่อย ๆ ท้ายเพลงเพื่อเป็นการทบทวนความรู้ในเพลงนั้นๆ จำนวน 5 ข้อ ซึ่งตรงกับขั้นตอนของการทดสอบย่อย ๆ ถ้านักเรียนไม่ผ่านตามเกณฑ์ ครูจะมีการให้ทบทวนความรู้ใหม่

3. ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนแบบกลุ่มร่วมมือ TAI ร่วมกับทักษะปฏิบัติของแฮร์โรว์ เรื่อง รำวงมาตรฐานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผู้วิจัยพบว่า ความพึงพอใจของของนักเรียนอยู่ในระดับมาก มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.61 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.49 ซึ่งตรงกับวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ คือ นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนสอนแบบกลุ่มร่วมมือ TAI ร่วมกับทักษะปฏิบัติของแฮร์โรว์ เรื่อง รำวงมาตรฐานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 อยู่ในระดับมาก ซึ่งเมื่อเรียงลำดับจากคะแนนเฉลี่ยมากไปหาน้อย ค่าเฉลี่ยสูงสุดมี 1 ประเด็น ได้แก่ มีการจัดกลุ่ม ปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกันระหว่างเรียนด้วยการสอนแบบ

กลุ่มร่วมมือ TAI ร่วมกับทักษะปฏิบัติของแฮร์โรว์ เรื่อง รำวงมาตรฐานมีคะแนนความพึงพอใจที่อยู่ในระดับมาก ซึ่งมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.66 มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.48 ซึ่งมี 5 ประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนเท่ากัน ได้แก่ ได้รับความรู้และทักษะปฏิบัติที่ถูกต้องสมบูรณ์จากการเรียนด้วยการสอนแบบกลุ่มร่วมมือ TAI ร่วมกับทักษะปฏิบัติของแฮร์โรว์ เรื่อง รำวงมาตรฐาน เทคนิคกระบวนการสอนมีความน่าสนใจ สร้างแรงจูงใจในการเรียนจากการเรียนด้วยการสอนแบบกลุ่มร่วมมือ TAI ร่วมกับทักษะปฏิบัติของแฮร์โรว์ เรื่อง รำวงมาตรฐาน นักเรียนได้พัฒนา เพิ่มพูนความรู้ตามลำดับขั้นตอนของการเรียนรู้ด้วยการสอนแบบกลุ่มร่วมมือ TAI ร่วมกับทักษะปฏิบัติของแฮร์โรว์ เรื่อง รำวงมาตรฐาน นักเรียนได้เกิดทักษะการปฏิบัติตามคำสั่ง การเลียนแบบ ตามกระบวนการของการเรียนรู้ด้วยการสอนแบบ กลุ่มร่วมมือ TAI ร่วมกับทักษะปฏิบัติของแฮร์โรว์ เรื่อง รำวงมาตรฐาน นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีขึ้นตามลำดับจากการเรียนด้วยการสอนแบบกลุ่มร่วมมือ TAI ร่วมกับทักษะปฏิบัติของแฮร์โรว์ เรื่อง รำวงมาตรฐาน มีคะแนนความพึงพอใจที่ระดับมาก ซึ่งมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.63 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.49 และค่าเฉลี่ยต่ำสุดมี 1 ประเด็น ได้แก่ นักเรียนได้ทำแบบฝึกหัดที่หลากหลายจากการทำกิจกรรมในสื่อการเรียนด้วยการสอนแบบกลุ่มร่วมมือ TAI ร่วมกับทักษะปฏิบัติของแฮร์โรว์ เรื่อง รำวงมาตรฐาน มีคะแนนความพึงพอใจที่ระดับมาก ซึ่งมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.54 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.50 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการจัดการเรียนการสอนในรูปแบบดังกล่าวมีขั้นตอนที่หลากหลาย ให้นักเรียนได้เรียนและทำกิจกรรมในการจัดการเรียนรู้ โดยเฉพาะ

องค์ความรู้ที่ได้จากการศึกษา

ได้แนวคิดใหม่จากการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนเทคนิค TAI ร่วมกับทักษะปฏิบัติของแฮร์โรว์ ที่มีต่อการพัฒนาทักษะปฏิบัติรำวงมาตรฐานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1ที่มีประสิทธิภาพและเหมาะสมต่อการจัดการเรียนการสอนทางด้านเนื้อหานาฏศิลป์ หรือเนื้อหาที่เกี่ยวกับปฏิบัติ มีขั้นตอนตามลำดับสามารถนำไปสู่ผลลัพธ์ได้เป็นอย่างดี ทั้งนี้สามารถนำขั้นตอนจากการเรียนการสอนดังกล่าวไปบูรณาการกับเนื้อหาวิชาอื่นๆได้อีกด้วย

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช*. กระทรวงศึกษาธิการ.

กาญจนา อินทรสุนานนท์, & รุจี ศรสมบัติ. (2558). *รำวงมาตรฐาน.* กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.

ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์. (2552). *80 นวัตกรรมการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ*. กรุงเทพฯ : แดเน็กซ์ อินเตอร์คอร์ปอเรชั่น.

ทิศนา แขมมณี. (2545). *รูปแบบการเรียนการสอน: ทางเลือกที่หากหลาย.* กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ทิศนา แขมมณี. (2545). *ศาสตร์การสอน.* กรุงเทพฯ : สำนักพิมแห่งจุฬาลงกรณ์.